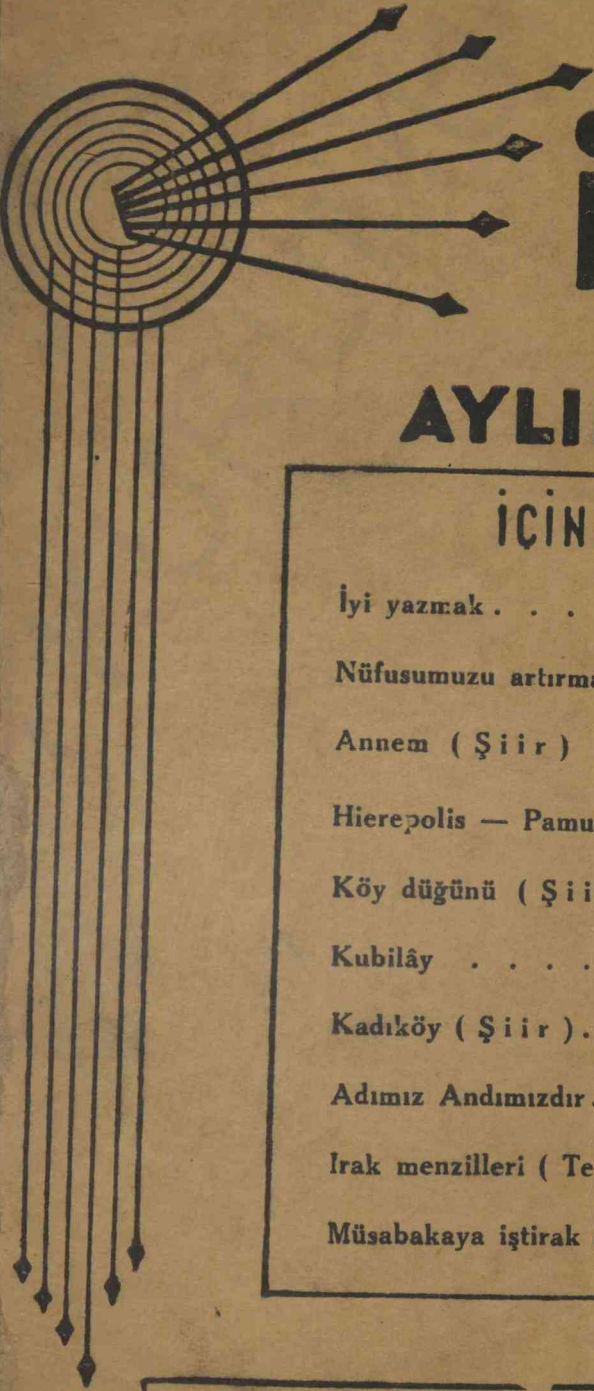

İNANÇ

AYLIK DERGİ

İÇİNDEKİLER

İyi yazmak : Fehmi Erdoğan

Nüfusumuzu artırma yolları: Sait Tokatlı

Annem (Şiir) : E. Tuğal

Hierapolis — Pamukkale : Kemal Kulalı

Köy düğünü (Şiir) . : Lütfi Ayhan

Kubilây : Kâmuran Bozkır

Kadıköy (Şiir). . . . : Rifat Kaya

Adımız Andımızdır. . . : Sedat Kızılışık

Irak menzilleri (Tefrika) : Ata Lütfi Özdil

Müسابakaya iştirak edelim :

SAYI

13

DENİZLİ

HALKEVİ

CUMHURİYET BASIMEVİ — DENİZLİ

İNANÇ

AYLIK HALKEVİ DERGİSİ

SAYI: 13

Mart 1938

İMTİYAZ SAHİBİ : ETEM MUTLU

İyi Yazmak

Yazan : Fehmi Erdoğan

İyi ve güzel yazı yazmak için muhtelif yerli ve yabancı Ediplerin sözlerini sıralamaktan kendimi alamadım. Bunlardan başka ikki senedenberi okuduğum edebiyat derslerinde sayın hocam Mustafa Nihat beyin sözlerini de kayt edeceğim .

Ali Canip beyin Edebiyat meraklısı bir gencin “İyi yazmak için ne yapılmalıdır ? „ sualinecevabı hulâseten“ İyi yazmak için iyi okumak lâzım olduğunu, ne ekersen onu biçeceğini, beynelmilel ediplerin çok okuduklarını ileri sürerek yalnız okumaktan bahsediyor .

Halbuki iyi yazmanın yalnız okumaya mütevakkıf olmadığını aşağıdaki sözler anlatmaktadır .

Cenap Şahabettinin Servetifununda yazdıklarından :

“ Bir nâsir ancak 25 senede yetişebiliyor . Fransız nesri için (Ten) yazıyı öğrenmek için bir muharrire on beş sene lâzımdır. Balzak daha ileri giderek “Yirmi sene tahsil den sonra yine Fransızcaı pek az kabil idare buluyorum „

dermiş Balzakin müsveddelerini görenler aslından hiç bir keleme kalmadığını görürlermiş İşte, Bufonun kavli meşhuru böyle edebiyata tatbik olunmalıdır. “ dehaet sabru sebattır „ nesrimize bunu tavsiye ederiz.

Zola :

Çalışmalı, her şey buna mütevakkıftır. Kendinizden başka hiç kimseye güvenmeyiniz!. kalben deyinizki en şiddetli kapanmış kapılar size açılacak ve liyakatınız sizi lâıyk olduğunuz mevkie ilâ edecektir. Emin olunuzki her şöhret metinenin istinadgâhı yirmi senelik mesaidir. Nesirde muvaffakiyete mani olan illet aceledir. bütün esrarı nesri öğrendikten sonra yine acele etmemeliyiz. yazacağımızı düşünmeli. derin, derin, uzun, uzun düşünmeliyiz. Bir mevzuu bir müddet düşününüz, göreceksiniz ki mevzu eskidikçe büyüyecek ve güzelleşecek, güzel yazmak doğru yazmak değildir. Nâsir olmak için kavaidi lisana temellük etmek kifayet etmez. mafilbalimizi (gönülde olan şeyimizi) yazı şeklinde kâğıt üzerine vaz edebilmeliyiz. evelâ zengin bir lehçeye malik olmalıyız. (Edmon Dökonkor) un (Filober'e) gönderdiği mektupda “ öyle sanıyorumki biraderimin sebep vefatı sayu kalemi oldu . bahusus şekli beyanı ıslah, cümleleri tezyin işte hâlâ gözümün önündedir„. dedikten sonra keleme sıfat, fiilleri yan yana getirirken daima bulduklarından memnun olmayarak daha iyilerini onların yerine getirmeli, cümlelerin karie vereceği ağırlığı düşünmeli, bir birini takib eden cümleleri ayni sığa ile kapamamalı „ diyor .

Yine Ali Canib (Millî edebiyat meselesi) adlı kitabında: edebiyat ve halk mevzuunu izah ederken arada Albalanın bir sözünden bahs ederek : “ İyi yazmak için iyi hissetmek , iyi hissetmek içinde iyi yaşamak lâzımdır. „ sözünü doğru bulur iyi yazmak için, iyi hissetmek doğru fakat bazı dünyaca meşhur edipler varki iyi yaşamadıkları halde iyi yazmışlardır. Meselâ Maksim Gorki, Jan Jak Ruso ...

Geçen sene Ankara Halkevinde Abdülhak Hâmit günü yapıldı. Orada (Vedat Nedim) iyi yazmak için “İnsan ruhunu tahlil etmesi çok gezmesi, sevmesi (Aşk bulunması) arı gibi muhtelif

çiçeklerden usare alarak bünyesinde yuğurması, bol verimli olması „ lâzım olduğunu anlattılar. Muhtelif derslerde hocam Mustafa Nihadda“ İyi yazmak için , insanı ihtirasları tebarüz ettirmesini, muharrir öyle bir tip yaratacakki , önde , kariler hayatda gördüğü tiplerden bir paraça bulacaklar meselâ : öyle bir ayakkabı boyacısı yaratacakki : Türkiyenin her şehrinde görülen boyacılarıdaki birer vasfı üzerinde taşıyacak „ Hulâsa : İyi yazı yazmak, ihtiras sahibi olmağa bağlıdır. çok okumak okurken göz önünde tutulacak bir çok noktaları nazarı itibara alarak, insanları sevmek, onların ruhunu tahlil ederek müşterek evsafı haiz bir tip yaratmak için tekrar tekrar yazmak, yazmaktan zevk duymak para için değil, yazmayı sevdiği için yazmak. Ismarlama yazmamak zevk duyduğun mevmezua dair yazmak inanılan bir ideolojiyi müdafaa için yazmak tarihin kayt ettiği iyi yazanların yolunu tutmuş olmak bakımından faydalı olduğunu zan eder bu vesile ile İnancın daha güzel yazılara şahid olmasını, memleket gençlerinin rast gele gönderilen yazılarına bir az daha çeki düzen vermelerini candan dilerim

Nüfusumuzu artırma yolları

Yazan : Sait Tokatlı

Nüfusu en - Velût - olan bir millet hiç şüphesiz ki istikbaline en çok güvenen bir millettir. Nüfusunu arttırma kuvvetini ve kudretini bu kabiliyetini muhafaza etmiş olan bir milletin atisinden korkulmaz

Yazıkki o millete nüfusunu arttırmıyor , bu kabiliyeti haiz değildir. ; o millet çökme uçurumuna doğru atılmış ve yol almıştır.

Nüfusu az milletler daima kendini çoğaltmağa, tevlit kabiliyetini artırmağa mecburdur.

Milletler kudretlerini, varlıklarının, kuvvetini çokluğuyla ölçerler. Bu sebeptendir ki semereli yürüyüş yapan rejimler daima azlığını çokluğunu anlamak ve tartmak ister.

Muayyen müddetler içinde umumi bir yazma ve toplama programını tatbik eder,

Bizde de kaçdır umumî nüfus yazmaları yapılmıştır. İdaresinin eyi olduğuna ve halkı refaha kavuşturduğuna ve sağlık işlerini iyi gördüğüne kaniğ olan hükûmetler böyle umumi tahrir nüfusu yapar.

Bir milletin azlığı ve çokluğu ve artımı bu derece hayatı ve istikbali meselesi olunca çoğaltma nasıl olabiliyor ? der düşünürüz .

Yurdunu ve ulusunu sevenler mensup olduğu milletin nasıl artabileceğini ve çoğalabileceğini kendi kendini düşünmeye verir .

İçtimai hayatımızın bu çok mühim mevzuu üzerinde yazarken ve düşünürken en evvel hatıra gelen doğumu çoğalt-

maktır .

Bir memlekette doğum ile çoğalır .

O memleket halkının iktisadi muzayikası azalır , cemiyet hayatında aile teşkilâtına kıymet ve kuvvet verir ve bağlanırsa sıhhat ve bünyede o nisbetde kuvvetlenir, tevlit kabiliyetini arttırır, gün geçtikçe doğum artar.

Doğum nisbetini arttırmak içinde analara babalara vereceğimiz terbiyenin ve mefküreninde tesiri büyüktür.

Bizde çocuk doğurmakdan kaçan analar belkide pek azdır. Türk milleti dünyanın en velûd bir millettir. çocuklarımızda doğurmak da çok bereketliyiz.

Türklerin dünya varlığında mevcudiyetlerini muhafaza ettiren büyük kudretlerinden biri de çocuk doğurmaktaki yüksek kabiliyetimizde aramak lâzımdır .

Bir Türk ailesi en tehlikeli zamanlar da bile yarını karanlıklar içinde görerek ümitsizliğe düşmez. Bu güne bizi erıştiren milletimiz yarını da bize getirir der .

Aile yuvasının neş'esini saklar yarına ve Türklüğüne olan kuvvetli bağlantısıyla çocuğunu yapar. Bir anadan ve babadan gelen çocuk birden on ikiye kadar sayı tutar. İşte türklerin hususiyeti buradadır .

Böyle bir millet cihanşumul bir ebediyeti ve kudreti muhafaza eder .

Doğan çocuklarımızı muhafaza etmedede bu derece yüksek bir iğtina göstermeliyiz. ve kabiliyetimiz olmalıdır. Sıhhi bilgilerimizi umumileştirmeliyiz teşkilâtlandırmalıyız .

İğtiraf edelimki : Çocuk yapmaktaki kudret ve kabiliyet nisbetini yaşatmasında gösteremiyoruz.

Doğan çocuklarımızın çoğunu muhafaza edemiyoruz . Bu zavallı yavrularımızın mühim bir kısmı teneffüs cihazına ait hastalıklardan ölüyor. yahudda hazım cihazından hastalığa tutularak tedaviye imkân ararken elimizden uçuruyoruz.

Çocuklarımızı bir çok ümitlerle ve emeklerle yetiştir-

meğe çalıştığımız bir sırada kaybetmek çok hazin oluyor.

“ Milletin varlığına, kudretine katılacak bir yiğit yetiştiriyorum, onun varlığıyla millete bir varlık katılacaktır. Ben de ondan bir hisse sahibiyim » der ve göksünü kabartırken bunu saklıyamaz kendi elinle götürüp toprağa gömmek çok acıklı bir akibettir .

Bana öyle geliyorki : O zavallı çocuk son dakikalarını yaşarken söylemediği açları yüreğine sindirirken gözlerini açarak sana baktığı ve inlediği zamanlarda ; ne için beni büyütemediniz, mezara veriyorsunuz, ben sizden daha iyi bir kudretle millete yarıyacak bir unsur olacaktım . Beni millettinden milletimi benden mahrum etmek başarabildiğiniz bir işmidir ? diyor inliyor .

Çocuklarımızın son nefeslerindeki iniltilerden ben böyle bir hitabın vücudunu seziyorum ve teessürüm artıyor.

Bu teessür , aile cemiyetinden birini gaip etmek doğmamalıdır Millet cemiyetine girecek bir uzvi yetiştirmemekten ileri gelmelidir.

Bunları yazarken asıl yazmak istediğim çocukları neden kaybediyoruz ? kaybetmemek ve çocuk vefiyatını azaltmak ne ile ne gibi tedbirler ittihaz ile mümkün olabilir bu hususları araştırmaktır.

Bunlarıda gelecek sayıda yazalım .

Annem

Hatıra defterinden :

Narin kumral başında ak saçlar yuva kurmuş ,
Yıllar varki kederi ne eksilmiş , ne durmuş ;
Acılar izdiraplar çekmiş yüzüne izler ,
Hasta kalbi kim bilir nekadard derdi gizler ..

Ufkunda biraz hızlı eserse sam yelleri
Titrer mor dudakları, titrer zaif elleri
« — Bana artık yolculuk göründü ! , » der
Bakışları bulanır kısa bir dua eder.

Biz ürkerken ölümden, onu sarmaz hiç korku
« — Evlatlarım yanmayın, tanrı buyuruğudur bu , »
Diyerek okşar öper yaşlı gözlerimizi
Şefkatli sinesinde teselli eder bizi ..

Fakat bazan allaha ettiği secdesinde
Bir acıklı istirham titriyorken sesinde
Gözlerine dizilir bir sıra hicranlı nem
Dulgun ufuklar gibi sesizce ağlar annem .

E. Tuğul

Hiérepolis — Pamukkale

Fransızca

LA TURQUİ E KAMALİSTE'den tercüme
Kemal Kulalı

Hierepolis İzmirden 157 mil ve Goncalı istasyonundan 10 mil mesafededir.

Hemen bütün eski müellifler tarafından metedilen Hierepolis şehrinin bu gün ancak heybeti ve onun mükemmel bir surette muhafaza edilmiş hali göze çarpıyor.

Messogis dağı sırtına dayanan bu şehir ovanın ve komşu şehirlerin güzel mazarasile iftihar eder. Onun üzerinde inşa edildiği geniş meydana büyük güzel tiyatrosu bir ahenk gösterir.

Tiyatronun karşısında ve ovanın kenarında bu mıntıkeyi daimi surette tahrip eden yer sarsıntılarına inanılmayacak bir derecede karşı koyan muazzam kemerler; kubbeler, duvarlar ve hayret edilecek abideler ve kaphıcalar vardır.

Bu kaphıcalardan akan sıcaklığı 80 derece olan berrak su tabii bir kaynaktan çıkar.

Kalker mürekkebatı itibarile fevkalade zengin olan bu suyun teressüp suretile teşkil ettiği kalker tepeleri emsalsiz bir manzara sunarlar

Ovanın üzerinde, tiyatronun önünde hafif tuzlu berrak bir su havuzu vardır. Bu havuzun dibi ve kenarları İONİK tarzında mermer sütunlarla süslüdür. Ve bunlar billur gibi suyun içinde görünürler.

Bu görünüş tasviri kabil olmıyan bir güzellik manzarasıdır.

Hierepolis eski insanlar arasında : Pluto : kapısı ile meşhurdur ; Çünkü bu geniş oyuktan çıkan zehirli buharlara an-

cak : Pluto : nun anası olan Rhea'nın papasları tehlikesizce karşı durabilirlerdi.

LAODİKYA : Eskihisar

Laodikya İzmirden 157 mil ve Şimendifer istasyonundan bir mil mesafede Denizli ve Goncalı arasındadır.

Laodikya TRALLES gibi lüks ve eğlenceli bir şehir idi. Bu şehir civarındaki topraklar beş nehirle sulanan mahsüldar tarlalarile ve koyunlarının yünile meşhurdu. Şehrin etrafında bir çok kaynaklar vardı. Stad, Odeon ve iki tiyatro harap olmamış bir haldedirler.

Laodikya bir parçası İzmir müzesinde bulunan taştan ve mermerden yapılmış su oluklarıyla meşhurdu.

Laodikya Firijyanın en güzel şehirlerinden ve asyanın yedi kilisesinden biri olarak sayılıyordu.

Çok cazip bir manzara üzerinde kurulmuş olan bu şehrin harabeleri bütün seyyahları Mederes vadisine çeker

COLOSSES : Honaz :

Colosses İzmirden 156 mil ve Goncalı istasyonundan 5 mil mesafede kurulmuştur

Bu Firijya şehrinin yerini ilk defa Hamilton keşfetti ve Hristiyanlığın başlangıcı tarihinde büyük bir rol oynadı. Ve Saint — Paul tarafından ziyaret edildi.

Bu şehir eski zamanda ahalsinin lükslüğü, zenginliği ve itibarları ile meşhurdur.

Bu harabenin bu gün görülen izleri mazinin kıymetli hatıralarını ifşa edecek kadar canlıdır.

Köy düğünü

“ Rıza Dalana „

Toplandık alanda düğün gecesi ,
Başladı köyümün şen eğlencesi :

■
Alanda yakıldı büyük ateşler,
Çıktılar ortaya hep yiğit gençler.

■
Şarkılar söylendi; oyun oynandı .
Gençlerin kalbinde ateşler yandı .

■
Sıra gelmiş idi Kara Aliye ;
Başladı oyuna, tek kolu ile .

■
Gazada kaybetmiş Ali kolunu ,
Açarken Dumlu da zafer yolunu .

■
Nazarlar Ali, ye çevrildi heman ;
Oynadı Ali'de pek kıvrak yaman .

■
Yazıyorken tarihler onun ününü ,
Pek neş'eli geçti köyün düğünü

Güney : Lütfi Ayhan

Kublây için

Yazan : Kâmuran Bozkır

○ meydan dan geliyor . . .

Onun

Upuzun

Uzanıp boy verdiği .

Ve gök gözlü türkümüzü haykıraraktan ,
Bir dev gibi döğüşe girdiği meydandan,

Oradan geliyor ! . ,

— Dinleyin, dinleyin kardeşler ;

Benimle beraber dinleyin kardeşler ,

Dinleyin kardeşler ;

Yıl 1930 birinci Kânun . .

Kafasını testere ile düşürdüler

Bir Atatürk çocuğunu . . .

— Dinleyin :

Karşıda kışla . . .

Ortada şehir .

Esiyor rüzgâr ,

Bir bıçak gibi bölen havaları bölen akışla .

Bağrı rüzgâra karşı . .

Saçları darmadağın . .

Dudaklarında kavga marşı ,

Gözleri ışık dolu . .

Kaytak bıçakları ile, baltalarıyla,

Kuşanmış sağı, solu . .

Korkmadan yürüyor o ! . .

Döğüşmek için geliyor, dev yürekli Atatürk çocuğu ! . .

Meydan sallanıyor . . meydan homurdanıyor. ve geleni
tanıyor ! . .

Bizim, sizin, hepimizin sırasından bir kahraman bu !

Çürük iskeletleri ile dökülmüş gözlerinden korku ! . .

Geliyor meydana o,

Kafası koltuğunda .

Kavgası için, Atası için, davamızın Çocuğu !

Ne hıçkırık, ve göz yaşı

Dik duruyor başı ! . .

Düşmana karşı . . .

Dudaklarında kavga marşı geliyor meydana o, ve :

— Sapıtmayın . sapmayın . . .

Yol bizim yolumuzdur . . .

Daha dün kurtulan anadolumuzdur . . .

Gelin sapmayın !

Yazıktır size yapmayın . . Yazıktır size diyor .

Diyor amma

Dinlemiyor köpoğlu kalabalık, dinlemiyor . . .

Döğüşe giriyor . . .

Kesiyorlar kardeşimin kafasını . . .

Hepiniz bilirsiniz ki bundan sonrasını ! . . .

İşte böylece ,

Seve seve

Verdi kavga yolunda canını İnkilâbın Çocuğu !

Taprağa pırıl pırıl düşen kanını dondururken

1930 kânun sovuğu ! .

Şimdi seviyorum kanı .

Anadolu akşamlarının aynasında yandığı, ve milyonların
kanına boyanmış bayrağında olduğu için . . .

Ve tanıyorum rengini kanının Menemen meydanında
gözlerime dolduğu için ! . .

Bu gün o şehrin koynunda yatanlar, görürler uykuların-
da o kanlı Meydanı tanır., bu inkilâba kafasını veren
adamı !

Sen de tam !

Sende yan, yakıl kerem ol .

Bu döğüşerekten düşen başlarımıza ,

Dev gibi vuruşup, dev gibi ölen ülkü daşlarımıza ! . .

Bu ölümü anlamak demek ,

Atatürk davasını anlamak demektir !

Ona ağlıyan yürek

İnkilâba bağlı yürekdir .

Unutma ana, unutma baba. unutma oğul !

Bu dertle yan, yakıl, kerem ol !

İtler yatağı sarayın ,

Ciğerleri afyon lülesi artık Mollaların

İnkilâp için döğüşürken ,

Düşürdüler kafasını Kubilâyın kavga meydanına

Ve sandılar ki, kilit vurulacak Atatürk akınına ! . . .

Durmadı akışımız . .

Çatmadı çıkmaz bir sokak gibi kaşlarını güneşe bakışımız!...

Yalnız ağladık ölümümüze . .

— Ağlarız yine ! . . .

Yine çarpıyor, göğsümüzün altında inkilâp için yüreğimiz!

Yine, ne gözümüzde anamız babamız, sevgilimiz evimiz

Yine bu yoldayız; ölümle omuz omuza

Gözümüzde gönlümüzde —

Ölenlerin sesi, türküsü, barışı . . .

koşuyoruz yine dizgin kasmadan atlarımıza ! . .

Bir lâhza duruyoruz . .

Ölümün göz bebeklerine bakıp,

İçimizde korkuyu bir tekke kandili gibi yakup
Yarı yoldan dönerek .

Evimizin kapusunu vuruyoruz ! . .

Dinleyin, dinleyin kardeşler !

Benimle beraber inleyin kardeşler !

Dinleyin kardeşler :

— Yıl 1930 birinci Kânun . . .

Kafasını bir bağ bıçkısıyla düşürdüler onu ,

Ve işte bundandır ki,

Salkımları kan damlalı Anadolu bağlarının biricik pırl-
tısı bağcı kızı

Ne vakit olsa eline bir bağ bıçkısını.

Görüyor gibi oluyormuş Kublayın kanlı kesik başını!..

O, ne ilerdeydi kardeşler, ne geride . . .

Atatürk kavgasının siperinde Bir neferdi o!

İnkilâba verildi o !

Dev gibi başladı döğüşe ,

Dev gibi bitirdi işini . .

Ve halâ gidiyor o . .

Sesiyle, türküsüyle, yüreğiyle dolu dizgin . . .

Hürmetle, muhabbetle seyrediyorum gidişini !..

Artık bakmayın gözlerime kardeşler .

Ağlamak geliyor yüreğimden, Ağlamak geliyor . .

Ve içimde bu akşam, boylu boyunca Kubilây yükseliyor!..

Kadıköy

Kurulup yaslanmısın Çamlı belin eteğine,
Arıların çiçek emer bal yapar betene .
Billûr sular çağlayup şarkı söyler derelerde ,
Her taraf buz kesilince dersin bahar nerelerde ?

Açdı şimdi baharın çiçekleri sümbülü ,
Güllerimin her dalında öter çalı bülbülü .
Menekşeler demet olur kızlarının eliyle ,
Yaseminli kokuların dağılır bahar yeliyle ,

Bağlarında Türlü renge bürünmüştür ağaçlar ,
Yeşil sarı penbe beyaz geyinmiştir yamaçlar .
Ey . . Kadı köy Dolaşüyor hasretin gönüllerde ,
Kavuşup görsen baharını olmaz mı bu günlerde ?

Adımız Andımızdır

Altaylardan fırlayıp, Atlas ve Alp dağlarında otak kuran kartal bizim ecdadımız idi. o kendi atalarından aldığı bir düsturu bize aynen nakletti. Dedi ki : Bu SOY HIÇ BİR KİMSEYE BOYUN EYMIYECEKTİR. Onun evlatları da bu yasayı sözleriyle kanlarına, kanlarıyla bayraklarına yazdılar.

Attilanın Şalon ovasında galibiyet elde edememesinin sebebi karşı tarafta gene kendi soyundan aynı asil kanı taşıyan bir komutanın bulunmasından [değilmidir ? Fatih yer yüzünden ortazaman tarihinin sönük havasını estirerek bir yeni zaman tarihinin şafağını söktürürken içinde o mukaddes ve dehşetli andın heyecanını taşıymıyormuydu ?

Eski bir yapının enkazını süpürüp, Sivasta yeni bir yapının ilk temelini atan ATATÜRK te Aynı büyük ruh yokmuydu ?

Şüphesiz ki vardı. Çünkü : onda tarihlere dönüm yapan büyük Türk komutanlarının kanlarından damlalar var. ATATÜRK, Cengiz Hanın, Timurun, Attilânın, Metenin ve daha bir çok Türk büyüklerinin kaniyle yuğrulmuş onların hepsinin fevkinde bir varlıktır. Bize bugün hakiki adımızı göksümüzü kabarta, kabarta söyleten gene bu yurdun feda etmiş olduğu yüzbinlerce vatan evlâdı değilmidir ?

İsmet İnönü bir süngüyü 7 süngüye karşı koyup, Garp cephesinin muzaffer komutanı adını aldığı gibi, Lozan radyosunun mikrofonu başında da altından mamul 7 tane kaleme bir tek kurşun kalemiyle mukabele etti. Bu sefer de LOZAN kahramanı adını aldı.

Bu suretle soğuk bir barut fıçısı üzerinde yeşil bir bahar fidanı yetiştirdi.

Bize ne mutlu ; Başımızda medeniyet denen tek dişi kalmış canavrla başa çıkan, tarihin bile yenemediği asırların yetiştiremediği eşsiz bir baş, büyük bir komutan ATATÜRK var.

Sedat Kızılışık

Irak menzileri

Tefrika № 6

Yıl 1914 Genel savaşta

Yazan : Atalütfi Özdil

○ harp madalyası Subayların ve erlerin göğsünde kanlı bir yara gibi nasıl dehşetle duruyordu O gün akşama kadar Dicle sahillerinde Hurma ve Portakal ağaçlarının altında ne unutulmaz saatlar geçirmiştik . Ertesi gün Enver Paşanın dayısı altıncı Ordu Kumandanı olarak Bağdada geldi. Onun fotoğraf zabiti Macit Liyej Üniversitesinde elektrik mühendisliğinde çalışmış bir talebe idi . Çok kibar ve centilmen bir arkadaşı .

O gün ansızın bir ordu emri çıktı. Bağdatta bulunan her muvazzaf zabıt erkânı harp reisine görünecek ve adresini verecekti. Merkezde bulunan bütün Türk Zabıtlarını seçip aldılar, Arap zabıtlarını yerlerinde bıraktılar.

Benim vazifem cepheye asker ve cephane götürüp dönerken yaralıları Bağdatda getirmektir. Ordunun hareket günü kan ter içinde kaldım. Vapurumuz tıklım tıklım asker ve cephane dolu idi; kıpırdıyacak yer yoktu. İstanbulda büyümüş bir Alman Zabiti ile tanıştım. Vazifemi öğrenince :

— Burada hiç durma . Hemen cepheye git; ölürsen bir defa ölürsün, halbuki bu vapurda ne zararlar içinde her dakika ölüp gideceksin. Dedi.

Bu adama çok canım sıkıldı. Fakat arkadaşı ezzayı müştâ ile = tutusucu ezzalar zabiti ve mühendis sakallı bir Alman imdadıma yetişti.

— Alındırma bu sersem bilmez. Dedi ve beni kamarasına götürdü. Orada Alman içkilerile :

— Şimdi yapacağız bir keyf dedi .

Dicle üzerinde işliyen vapurlardan birindeyiz. (Basra Va

puru.) 1000 kadar taburcu asker bir çok bomba ve cephane erzak ve elbise ile yüklü olan vapurumuz bir martı gibi kay-mıya hazır. . . . 6 ncı Ordu Erkânı Herbirisi de vapurda bu-lunuyordu. Öyleyin hareket emrini aldık. İstanbulun Boğaz içini andıran Dicle sahillerinden geçiyoruz. İki tarafta çok güzel yalılar var. Bu yalıların Balkonlarından mendil sallıyanlar da eksik değil, Çok neş'eli bir halde cepheye gidiyoruz. Güver-tede askerler çılgın bir zevk içinde oynuyorlar :

Adananın yolları taştan
Sen çıkardın beni baştan
Anam Adanalı canım Adanalı

Diğer taraftan :

Yürü yavrum yürü
Salvarını sürü ;
Aldı gitti beni
Konyalının biri

Kaşıklarla öyle bir oyun oynuyorlardı ki ; her halde hayır-lı bir havadis ve ansızın zengin olmuş gibi

Türk Askeri karnı tok ; sırfı pek olunaca muharebeden yıl-maz. Bu çarıklı erkânı harpleri birer birer gözden geçiriyordum.

Vapurdaki erlerin çoğu hastanelerden taburcu olarak gel-mişlerdi, Bu sırada oynayanlardan biri bayıldı. Başında beyaz bir sargı var.

Hemen hasta bakıcılarla yanına koştum; sargıyıyı çözdüm, ince bir kan sızıyordu . Alnını elimle yokladığım zaman ke-miklerinin çatırdadığını duydum. Çabuk bir pansuman yapa-rak kendisini hasta kamarasına kaldırttım. Baş ucunda bekli-yorum rahatı bulunca gözlerini açtı. Derhal ayağa kalkmak is-tedi fakat ben bırakmadım.

Hikâye müsabakasına iştirak edelim

Halkevi (Dil, Tarih. Edebiyat) kolu tarafından ilimiz-deki genç istidatları teşvik emelile bir hikâye müs-a-bakası açılmıştır. 15 Nisanda başlayıp 1 Haziranda bitecek olan bu müsabakaya, herkes iştirak edebilirler.

Müsabaka şartları şunlardır.

- 1 — Müsabakaya herkes girebilir.
- 2 -- Mevzu serbesttir . Ancak umumî adap ve nezaket - hududunu aşmaması ve Parti prensiplerine uygun olması şarttır.
- 3 — Yazılacak hikâyeler Halkevi dergisinin, en çok, dört sayfasını dolduracak ölçüde olacaktır.
- 4 — İmza ve adres yazıların altına değil sadece zarfın üzerine konacaktır .
- 5 — Halkevi sekreterliği hikâyelere geliş, sırasına göre numara verecek ve bu numarayı hikâyenin yazılı olduğu kâât ve zarf üzerine ayrı ayrı yazacaktır.
- 6 — Heyet sahibini bilmeden , bu numara göre tetkik edecektir.
- 7 — Okunan yazılara seçim heyeti bir numara takdir edecek ve tam numara on olduğuna göre, yediden aşağı nu-mara alan yazılar müsabaka harici sayılacaktır.
- 8 — Yazılacak hikâyelerin intihal ve iktibas mahsubi ol-mayup her kesin öz eseri olması en esash şarttır .
- 9 — Hikâyeler Daktilo ile yazılacaktır.
- 10 — Takdir neticesinde birinciye 10. ikinciye 5, üçüncü-ye 3 lira mükâfat verilecek, Yazılar içinde muvafık görül-enler olursa , bunlardan sonra İnanç dergisinde sıra ile derç edilecektir.

Fiati - 12,5 - kuruştur.

Halkevlerinde çıkan Dergiler

Halkevinin adı	Derginin adı	Kaç günde bir ÇIKTIĞI
Adana	Görüşler	Aylık
Afyon	Taşpınar	,,
Antalya	Türk Akdeniz	İki aylık
Bafra	Altın Yaprak	Aylık
Balıkesir	Kaynak	,,
Bursa	Uludağ	Üç ayda bir
Burdur	Ülker	Aylık
Denizli	İnanç	,,
Elâziz	Altan	,,
Eminönü	Yeni Türk	,,
Eminönü	Halk Bilgisi Hb.	,,
Gireson	Aksu	,,
Isparta	Ün	,,
İzmir	Fikirler	15 günde bir
Konya	Konya	Aylık
Manisa	Gediz	,,
Merzifon	Taşan	,,
Milâs	Yeni Milâs	,,
Muğla	Muğla	,,
Niksar	Ülker	,,
Trabzon	İnan	,,
Samsun	19-Mayıs	,,
Sinop	D.ranaz	,,